

॥कात्यायनीतंत्रोक्तचंडीपूजनविधि॥पत्र१४॥

ॐ श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ कात्यायनीतंत्रोक्तप्रयोगानिख्यते ॥
ॐ नमः ॥ अस्याशापोद्धारोत्कीर्णनेकात्यायनीतंत्रोक्तेनयोदशा
ध्यायंपठित्वाप्रथमंपठेत् ॥ ततोद्वादशद्वितीयोततएकादशतृ
तीयावितिक्रमेणपठेत् ॥ ततोद्दशमचतुर्थोततोनवमपंचमोत
तोष्टमषष्ठोततः सप्तमं द्विशितीशापोद्धारः प्रथमं मध्यमचरितं
पठित्वाततः प्रथमतृतीयेपठेत् ॥ इत्युत्कीर्णनं ॥ इतिकेरणाः ॥
अथप्रसंगात्स्त्रीत्रपाठविधिः ॥ तत्रवारशहीतंत्रे ॥ आधारेस्थाप
यित्वातुपुस्तकंवाचयेत्ततः ॥ इत्तसंस्थापनाद्देवीं नवेद्वर्षफलंय

तः॥ यावन्तपूर्यति ध्यायन्तावन्तविरमेत्यवेत्त। यदि प्रमादादध्या
ये विरामो न वति। प्रिये॥ पुनरध्यायमारन्यपरेऽसर्वमुक्तमुक्तः।
अनुक्रमात्पठेद्देवि शिरः कं पादिकं त्यजेत्॥ प्रणवं पूर्वमुच्चाय
स्त्रोत्रं वासं हितां पठेत्। अने च प्रणवं दद्यादित्युक्त्वा चादिपूरुषः।
नमानसं पठेत्स्त्रोत्रं वाचिकं तु प्रशस्यते। यत्तु कीलके। शनैः स्तुज
यमाने स्मिन्स्त्रोत्रे संपत्तिरुच्चैरेति॥ तदुत्कृष्टैः पाठनिषेधकं
च। पुस्तके वाचनं शास्त्रं सदस्त्रादधिकं यदि॥ ततो न्यूनस्य तु न वे
दाचनं पुस्तकं विना॥ ऋषिछंदोगं विन्यस्यै पठेत्स्त्रोत्रं समाहितः॥

स्तोत्रेन दृश्यते यत्र प्रणव न्यासमाचरेत्। उदेनाचलचित्तेन पवि
तव्यं प्रयत्नतः॥ न स्वयं लिखितं स्तोत्रं नावाह्यं एलिपिपठेत्। न च
स्वयं कृतं स्तोत्रं तथा न्येन च यत्कृतं॥ यतः कलो प्रशंसति स विनि
र्भाषितं त्रुयत्। अगर्भं कीलकं चादौ जपित्वा कवचं पठेत्। उपैस
प्तशती पञ्चाक्रम एव शिवो दितः॥ इति केरल संप्रदायः॥ अत्र रा
त्रिस्तुत देवीस्तुते वैदिके इति क्वचित्। रात्रिस्तुतं प्रथमाध्याय
स्तं विश्वेश्वरीस्तुतं। देवीस्तुतं नमो देव्या इत्यादि पंचमाध्यायस्त
मित्यपरे॥ अन्योपि प्रकारस्तं त्रीक्तः॥ छल्लाष्टमीसमारत्ययावत्

लुचउदर्शो॥ वृध्येकोत्तरयाज्ञायं पूर्वसंपुटितं उयत्र॥ एवं देवीम
या प्रोक्तः पुरश्चरणकक्रमः॥ तदंते इव नं कुर्यात्प्रतिश्रीकेन पा
यसेः॥ प्रतिश्रीकेतिकात्यायनीतं श्रीकर्मत्रोपलक्षणं॥ रात्रिस्त
क्तं प्रतिश्रुचंतया देव्याश्च सूक्तकं॥ षष्ठाष्ट संख्यं प्रत्युचमुक्तं म
त्रोपलक्षणं॥ कृत्वा तै प्रजपेत्श्रीत्रमादौ ह्यजादिकं मुने॥ समुदाये
सूक्तव्यवहारस्य लक्ष्मीतं त्रैलोक्यतत्वा तदवयवश्रीका एवात्र सच
तिबोध्यं प्रत्युचमित्यत्रापुक्तः॥ शेषे बोध्यः प्रपरश्च॥ अथातः स
प्रवक्ष्यामि नवरात्रिविधनकं॥ जपेदेकोत्तरां वृद्धिं दिनातिनवसं॥

स्वयया ॥ १॥ एवोक्तेनैव विधिना पूजां कृत्वा प्रयत्नतः । नवाह
रा विधानेन संपूज्याथ विचक्षणः ॥ २॥ सहस्रं प्रजपेन्मंत्रं प्रत्ये
कं च यथा विधि । मध्ये चैकोत्तरं वृद्धिं जपेद्देव्याः स्रवं मनुं ॥ ३॥ कृ
त्वा दशांशतोद्दीमंतत्र सिद्धिं समाप्नुयात् । अपरं च ॥ जपेद्बिम्बं
समाश्रित्य समासमेकं त्रयो नरः । कृत्वा बिम्बं दत्त्वे मांसं मधुरं च
ययोगतः ॥ ४॥ कृत्वा दशांशतो वापि कमलैः क्षीरसंयुतैः । धन
देन समा लद्धं प्राप्नुयात् पुत्रमां ध्रुवं ॥ ५॥ हरगौरी तंत्रे ॥ श्रीका
मः पुष्टिका मोवाष्टुष्टि मार्ग क्रमेण तु । जपेच्छुक्रादिमारुत्यश्च

नदेत्यवधावधि। प्रादिमारुण्य प्रजपेत्स आछिषं समापयेत्।
शांत्यादिकामः सर्वत्र स्थितिमार्गक्रमेण तु ॥७॥ ब्राह्मणद्वारा क
रणे तु दक्षिणा विशेष उक्तस्तत्रैव ॥ पंचस्वर्गं शिता वृत्ते दशा वृ
त्ते तु तत्रयं। पंचा वृत्तिस्वर्गमैकं त्रिंशद्वृत्ते ५ तद्वर्कं ॥ ८ ॥ एका
वृत्ते पादमेकं दद्याद्वा शक्तिर्बुधः। इति शता वृत्त्या दौ कामना
नेद उक्तो वाराही तंत्रे ॥ कृते त्मदी पिते वक्त्रोति वधन्यादि
तंदुलान्। धर्मार्थिकामसंवृद्धौ मोक्षार्थपायसं कुरुनेत् ॥ ९ ॥ मा
रणो मोक्षने चैव तथोच्चाटनकर्मणि। कुरु मे त्मासं त्रिमध्वर्कं मो

इनेमधुपायसं॥१०॥संननेमातुलफलंवश्येउसितसर्षपान्।
धमार्थिकाममोदार्थंष्टुशिशानिमुखोदुमेव॥११॥मोदनेमारण्य
चैवकुनेदैदक्षिणामुखः।उच्चाटनेउत्तरास्यइत्यादनगवान्मे
वः॥१२॥क्रोडतंत्रे॥प्रत्येकावर्तनंदेविद्वयमेधेनसंमितं।त्रिण
वृत्त्यालनेकामान्मंचाट्ट्यारिपुंनपेत्॥१३॥इतिसर्वेष्टिसिद्धिः
॥कात्यायन्यैविष्णवेकंन्यकुमारिधीमहि।तन्नोदुग्धपिचोद
यान्॥इत्येष्टषागायत्रियजुर्वेदो॥अथप्रयोगान्तरंकात्यायनी
तंत्रे॥स्वाह्विषोडशांगुलमितंचतुरंगुलीननस्तुद्विलंलत्वा

तत्र शुद्धगोघृतेनैकस्मिन्पान्त्रेरुप्रवर्तिकत्रयोदशदीपान्॥ प्र
ज्वाल्य दीपेषु प्रथमदीपे प्रथमाध्ययदेवतामावाह्यासनपाद्या
दिर्गंधदानान्तां पूजां कृत्वा पुष्पसमर्पणसमये वक्ष्यमाणैर्न
वन्निः प्रतिश्लोकं पुष्पाणिसमर्पयेत्॥ ततः प्रथमाध्ययसमा
प्तौ वक्ष्यमाणैर्नवन्निः श्लोकैः प्रतिश्लोकं पुष्पाणिसमर्प्य धूप
दीपौ दत्वा पायसं नैवेद्यं दत्वा तां पूजां दक्षिणां च दत्वा नीराज्यै
कं ब्राह्मणं सुवासिनीं कुमारं च नोजयेत्॥ संकल्पयेद्वा॥ १॥
एवं तत्र दध्मयदेवतामावाहनादिब्राह्मणं नोजनान्तं प्रत्यक्ष्य

यं कुर्यात् ॥ अने प्रभूतने वेद्यादिनिर्मला पूजा । अनुग्रहे पूर्वा
क्रे समाप्तिः ॥ नियुदेऽपारा क्रे । श्लोकास्तु ॥ विश्वेश्वरी । गङ्गा वी १
स्तुता सुरैः सर्वमनी । एसं प्रयात्करोतु सानः । कुन हेतुः २ यासां
प्रतंचोद्धतदैत्यतापितैः करोतु सानः ३ ॥ याचस्मृतातत्कृणुमेवदंति
नः करोतु सानः ४ ॥ सर्वाबाधप्रशमनं ५ ॥ अत्र वैरिनाशनमित्यत्र
रोगनाशनमित्याद्युद् ॥ एवं दैत्यतापितैरित्यत्रापि ५ सर्वमंगल
मंगल्ये ६ सृष्टिस्थिति विनाशानां ७ शरणागतहीनानां ८ सर्व
स्वरूपे सर्वेशी १ ॥ एते नुग्रहेन वक्ष्योकाः वक्ष्येत्तु विशेषः ३ क्रीरक्त

चाण्डिकुरु कुरु अमुकं मे वशमानय स्वाहा ॥ अनेन प्रत्याध्य
यमाद्यंतयोः पूजां सवन्ति अयुतमंत्रजपः अयुतहोमश्च ॥ हो
मयेत्कदुतैलेन रक्तचंदनराजिकाः ॥ सदस्त्राहुतिमात्रेण रा
जानं वशमानयेत् ॥ मधुना शोकपुष्पचरात्रोक्तत्वात् पूर्ववत् ॥
चक्रवर्ती न वेदश्यश्चंडीमंत्रप्रज्ञावतः ॥ अंतेशतं ब्राह्मणाश्च
कुमार्यश्च नो जनीयाः ॥ धनार्थे विल्वपत्रैः पूजा वश्यार्थं करवीर
पुष्पैर्जपास्तु के मे वा पुत्रार्थं तुलसीदलेः पुष्ट्यर्थं पंकजेः ॥ महा
कार्यार्थं प्रयोगे तुषाडशमावेः स्वर्णमूर्तिस्तत्वाकलशस्थापनं

अत्रातदग्रेर्धर्तगर्तयन्त्रेषंदोणयन्त्रेवादीपसंस्थापयेत्। यन्त्र
मन्त्रसर्वसाधारणं। महत्कार्येऽनृपचाशद्दिनानिमध्येचतुर्विं
शतिः। तद्वर्धये। एवमेवस्वेणमूर्तिप्रमाणमपिबोध्यं ब्राह्मणा
स्त्रयोमहत्कार्येप्रयोगकर्तारिः। अथैकैकः॥ नियदेतु॥ सर्वाविधा
प्रशमनमित्यस्याग्रेएवमुक्तासमुत्तयेतिपठेत्॥ अत्रप्रयोगेक
चित्रंपूर्णमधुक्तं। त्रयोदशपात्रौदुग्धेनापूर्यद्वितयोःपुष्पाञ्जलिं
दत्वाप्रतिष्ठाकं प्रथमाध्ययदेवतांतर्पयामीतिमहाप्रयोगेतर्पये
त्। तथात्रयोदशस्तुअग्निषुक्रमानूतदध्यायदेवताः प्रावाह्यसंघ

अथ प्रतिश्लोकमो प्रथमाध्याय देवताये नमः स्वाहेति मंत्रेण पाथ
सेन जुहुयात् । प्रत्यहं यावत्प्रयोग समाप्ति त्रयोदश ब्राह्मण सु
वासिनी कुमार्य एकोऽनुपनीतो षष्ठवर्ष एक उपनीतश्च नोऽ
नीयः परार्थे प्रयोगैः सत्याः संतु यजु मानस्य कामा इति प्रति
श्लोकं प्रत्यध्यास्यं वा पठेत् ॥ इदं सर्वं परार्थे प्रयोगे बोध्यं ॥ अत्र
त्रयोदश पात्रेषु त्रयोदश दीपा इत्युक्तं नमः पक्षः एक पात्रे त्रयो
दश दीपा इति मध्यमः पक्षः एकस्मिन्नेव दीपे त्रयोदश दीपा इ
त्यधमः पक्षः विधि दीपेष्वुक्तं पुंजे पुज्य पात्रेषु अग्निषु कु

मारीषुवाकार्यइत्यपदेशः। अथप्रयोगांतराणिकात्यायनीतंत्रो
क्तानि॥ प्रतिश्लोकमाद्यंतयोः सप्रणवजुपेसिद्धिः॥१॥ सप्रणवम
नुलोमव्याहृतित्रयमाहोऽन्तेविन्मोमंतदित्येवं प्रतिश्लोकं कृत्वा
शतावृत्यापागेति शीघ्रं सिद्धिः॥२॥ प्रतिश्लोकमाहो जातवेदसे इत्यु
चं पठेत्सर्वकामसिद्धिः॥३॥ अपमृत्कवारणापादावन्ते च शतं च
बकमंत्रं जपेत्॥४॥ प्रतिश्लोकं तन्मंत्रं जपेत्स्यन्यत्र५ प्रतिश्लोकं श
रणागतदीना तत्र श्लोकं पठेत्सर्वकार्यसिद्धिः॥६॥ प्रतिश्लोकं करोतु
सानः उक्तं देवुरित्यर्धं पठेत्सर्वकामावाप्तिः॥७॥ स्वामीष्टवरप्रा

नोएवदेव्यावरंलब्धेतिप्रतिश्लोकंपठेत्॥७॥सर्वपिनिवारणार्थं
प्रतिश्लोकंदुर्गेस्मृतेतिपठेत्॥८॥अस्यकेवलस्यापिश्लोकस्यका
यानुसारेणलक्ष्मयुतंसदस्रशतंवाजुपः॥९॥सर्वबाधेत्यस्य
लक्ष्मजुपेश्लोकोक्तंफलं॥१०॥इच्छंयदायदाबाधेतिश्लोकस्यलक्ष्म
जुपेमहामारीशान्तिः॥११॥ततोवव्रेनृपोराज्यमितिमंत्रस्यलक्ष्म
जुपेपुनःस्वराज्यजानः॥१२॥दिनस्तिदैत्यतेजांसिइत्यनेनसदी
पबलिदानेघंटावादनेस्वालयदशान्तिः॥१३॥आद्याष्टतिमनुलो
मेनत्रयोदशाध्यस्यान्यवित्वाततोविपरीतक्रमेणादितोर्याहत्वापु

नरनुलोमेनेत्येवमावृत्तित्रये उक्तेषु प्रकारेषु शीघ्रं कार्यसिद्धिः॥
१५॥ सर्वापि निवारणाय दुर्गे स्मृतेत्यर्धं ततो यदंतियच्च दूरके इत्यु-
च्यते तदेतद्वारिः शुद्धः स्वेत्यर्धं एवं कार्यानुसारेण लक्ष्मणयुतं सदसंश-
तं वाप्नुयः॥ १६॥ कां सोस्मीत्युच्यते प्रतिश्लोकं पाठेन हर्मि प्राप्तिः॥ १७॥ मा-
रणार्थमेव मुक्तासमुत्पत्येति प्रतिश्लोकं पठित्वा मारणोक्तावृत्तिनि-
फलसिद्धिः॥ १८॥ ज्ञानिनामपि चेतांसीति श्लोकजपमात्रेण सद्यो मो-
हनमित्यनुभवसिद्धं॥ प्रतिश्लोकं तत्र श्लोकपाठे वश्यं॥ १९॥ रोग-
शेषानिति श्लोकस्य प्रतिश्लोकपाठे सकलरोगनाशः॥ २०॥ तस्मा

त्रज्जपेपिसः इत्कत्कासानगवती ॥ गंजीरेति श्लोकस्य प्रतिश्लोकं पा
ठे पृथक् कज्जपेवाविद्याप्राप्तिः ॥ २१ ॥ नगवत्याहर्तु सर्वं इत्यादि द्वाद
शीत्तरशताह्वरमंत्रः सर्वकामदः सर्वापि निवारणश्च ॥ २२ ॥ देवि प्र
पन्नातिदरे प्रसीद इति श्लोकस्य यथाकार्यं लक्षा युतसहस्रशतान्य
तमे प्रतिश्लोकपाठे सर्वापि निवृत्तिः सर्वकामावाप्तिश्च ॥ २३ ॥ एषु प्र
योगेषु प्रतिश्लोकं दीपाग्रे केवलमेव वानमस्कारकरणेति शीघ्रं सि
द्धिः ॥ २४ ॥ प्रतिश्लोककामबीजसंपुटीतस्यैकचत्वारिंशद्दिनं त्रि
रात्रौ सर्वकामसिद्धिः ॥ २५ ॥ एकविंशतिदिनपर्यंतं उक्तरीत्या दृश्य

वृत्तौ वशीकरणं ॥ २६ ॥ मायाबीजसंपुटितस्य फट्पद्मवसहितस्य
सप्तदिनपर्यंतं त्रयोदशावृत्तौ उच्चाटनसिद्धिः ॥ २७ ॥ तादृशस्येव दि
नचतुष्टयमेकादशवृत्तौ सर्वोपद्रवनाशनः ॥ २८ ॥ एकोनपंचाशदि
नपर्यंतं प्रतिश्लोकं त्रिबीजसंपुटितस्य पंचदशावृत्तौ लक्ष्मीप्राप्तिः ॥ २९ ॥
प्रतिश्लोकं मैत्रीबीजसंपुटितस्य शतावृत्या विद्याप्राप्तिः ॥ ३० ॥ अथ
तत्त्वोत्रपावेडामरकल्योक्तो नवाणसंपुटीकरणप्रयोगः ॥ तत्रादौ न
कुक्षारः ॥ ऐंबीजमादौ दुसमानदीप्तिं ॥ कौमुद्युतिमद्वितीयं ॥
मृत्तिर्वैश्वानर उल्लस्य रूपं तृतीयमानंदसुखाय चिंत्यं ॥ चाउद्धर्जं वृ

नदकांतिहृयं पंचमं रक्ततरं प्रकल्प्य । डाषष्ठमुप्रातिहरं सुशीलं
ये सप्तमं रक्ततरं रिपुघ्नं ॥ १॥ विपांडुरं त्वष्टममादिसिद्धं चैष्टमवर्णं न ५
वमं विशालं ॥ ऐं ह्रीं क्लीं चामुंडाये विच्चे ॥ इति नवाक्षरी मंत्रः नानिमा
त्रे जले सदस्त्रज्जपात्कवितासिद्धिः । अथुतज्जपेराज्जबंधनसंकटा
दिन्यो मोक्षः । अस्मिन्नवाक्षरे मंत्रे महालक्ष्मीर्व्यवस्थिता । तस्मा
त्सु सिद्धः सर्वेषां सर्वदिक्षु प्रदीपकः ॥ अनेनात्र सिद्धादिविचारो
नास्तीति ज्ञापितं ॥ नवाक्षरस्य रुषयो ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः छंदो
स्युक्ता निमुनिनिर्गायन्मुल्लिगनुष्टुभः देव्यः प्रोक्ता महापूर्वकि

जीवहृमीःसरस्वती॥नंदाशाकंजरीनीमाःशक्तयोस्यमनोःस्मृताः॥
स्याद्रक्तदंतिकादुग्गान्निमयोबीजसंचयः॥अग्निवर्धुनगास्तत्तत्फलं
वेदत्रयोद्वानगःसूर्यःसर्वाग्निष्टप्रसिध्यर्थेविनियोगउदाहृतः॥
ऋषिछंदोदेवतानिशिरोमुखहृदिन्यसेत्॥शक्तिबीजानिस्तनयो
स्तत्त्वानिहृदयेपुनःमंत्राणांपद्मवोवासोमंत्राणांप्रणवःशिरःशि
रःपद्मवसंयुक्तोमंत्रःकामदुघोन्नवेत्॥पद्मवाञ्च॥नमोतःशान्तिके
पुष्टोप्रणिपातेचकीर्तिताः॥वश्याकर्षणयोरोर्मेषुस्वाहांतःसिद्धि
दायकःवौषट्पद्मवसंयुक्तोमंत्रःपुष्ट्यादिसाधकःकुंकारपद्मवोप

तोमारलेब्राह्मणविनायेन न ऊन कार्येषु सुधीर न यनाशने। व
र्ष डंतः प्रकल्पस्तु यदा बाधविनाशकः॥ उच्चारणे तु संप्रोक्तो मंत्रः
स्वरूपध्रुवावितः॥ एते पध्रुवास्तु तत्कर्मणि चंडीपाठे पि श्लोकांत
दो योज्याः॥ न्यास इति नो न वेन्मूको मृतः स्यात्छिरसो विना। अथ
ध्रुवस्तु नग्नः स्यात्सुप्तः स्यादासनं विना। गुरुं विना वृषामंत्रः श्र
व्यजापस्तु सूक्तकः। निर्वह्यो दुष्टदत्तः स्यान्नान्यबीजस्तु कीर्ति
तः दुष्टदत्तः दुष्टाय दत्त इत्यर्थः देवछंदविहीनो यः स तु प्रोक्तो पु
ण्ड्रगमः। मूकादयो मंत्रविज्याः वैदिके मंत्रे त्रपध्रुवादि विचारः। इति

चंडिकाये इत्यनेनास्य मंत्रस्य स्तोत्रस्य च षडंगकरन्यासो नवबीजा
त्मकसमस्तमंत्रेण च षडंगः अस्त्रं सर्वदिक्षु बोध्यं नवबीजमंत्राते घं चं
टिकावृत्ततामिति मंत्रेण तर्पणं । एवं होमादिष्वपि कृत्यं । लिखेदष्टद
लं पद्मं कुंकुमागरुचंदनैः । पद्ममध्ये लिखेच्चक्रं षट्कोणं चंडिकाम
यं । षट्कोणचक्रमध्यस्थमाद्यं बीजत्रयं न्यसेत् । तत्र मध्यबीजे म
हालक्ष्मी । वामे महासरस्वती । दक्षे महाकाली । पूर्वादिषु सुकोणे
षु बीजान्यन्यानि विन्यसेत् ॥ इदं पूजार्थं ॥ पद्मासनाद्यन्यतममा
सनंतया सप्तशती श्लोकैः न्यासैः खड्गिनी च्छलिनी त्यादिपश्चिवाद्या

कपंचकं। आद्यं कल्लतरं बीजं। ध्यात्वा सवांगिकेन्यसेत्। आद्यमै
मिति॥ हृत्नेन पाहि नो देवीत्यादि श्लोकचतुष्टयं पठित्वा सूर्यसदृशं
द्वितीयं सर्वतो न्यसेत्॥ द्वितीयं क्ली इति॥ सर्वस्वरूपे इत्यादि श्लोका
नां पंचकं पुनः॥ पठित्वा स्फटिकानां स॥ तृतीयं बीजं स्वतनो न्यसेत्
॥ तृतीयं क्ली इति॥ १॥ उक्ते रेव श्लोके वृत्तिद्वयेन षडंगन्यासोऽपि क
चिदुक्तः॥ ततः षडंगं कुर्वीत विनक्तैर्मूलवर्णकैः॥ एकै नैकै चैकै
न चतुर्निर्युगलेन च॥ समस्तेन च मंत्रेण कुर्यादङ्गानि षट्सुधीः
॥ ततः कचिद्॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा सृष्टिमुद्रां विनोक्तयेत् ततः

परिषिंचेदिति पूजार्थं द्रव्याग्निवबीजतः॥ तत्पृष्ठोद्भवां मुद्रां
दत्वास्त्रेणावगुंठयेत्॥ अर्घ्यपात्रं प्रतिष्ठाप्य पूरयेच्छुनचारिणा॥
गंधपुष्पाक्षतांस्तत्र विन्यसेन्नुपनंदनाध्यामत्वासर्वाणि तीर्थानि
हस्तौ दत्वा निमंत्रयेत्॥ रक्षार्थं तस्य कर्तव्या चक्रमुद्रास्त्रसंयुता॥
अथोदिकेन संस्कारं पूजाद्रव्यस्य पूर्ववत्॥ ततः उक्तं यंत्रे पंचोपचा
रेः पूजामङ्गलाकाख्यादित्रिशक्तिध्यानं विज्ञाव्य॥ एवं कृत्वा जपेच्चक्र
चतुर्ध्वजं दशांशतः॥ पायसान्नेन जुहुयात्स्त्रजिते देमरेतसि॥ एतदे
वास्य पुरश्चरणं॥ माकंडीयपुराणोक्तं नित्यं चंडीस्तवं पठेत्॥ पठितं

मूलमंत्रस्य जपेनाप्नोति वाञ्छितं । शतमाहौ शतं चांते जपे नमंत्रं नवाण
र्वा । चंडी सप्तशती मध्ये संपुटोयमुदाहृतः ॥ सकामः संपुटो जायते
निष्कामः संपुटं विनोति क्वचित् ॥ उ सप्तशत्याश्चरित्रे प्रथमे पदम् ॥ तु
मुनिः । छंदोगायत्रमुदितं महाकाली उदेवता । वा श्वी । जं । पावकस्तत्त्वं ।
धर्मार्थविनियोजनं ॥ मध्यमे तु चरित्रे उ मुनिविल्लुरुदाहृतः । उ
ल्लिकछंदो महालक्ष्मीदेवता बीजमुद्रिता । वायुस्तत्त्वं धनप्राप्त्यै
विनियोग उदाहृतः । उत्तरस्य चरित्रस्य रुषिः शंकर इरितः । वि
ष्टुष्टु छंदो देवतास्य महापूर्वासिरस्वती । कामो बीजरविस्तत्त्वं काम

ये विनियोजनं॥ कचिदुसंपूणस्ति नस्य माकंडेयः ऋषिः॥ ब्रह्मविष्णु
महेश्वराः ऋषयः॥ महाकाली महालक्ष्मी महासरस्वत्यो देवताः॥ गा
यत्र्युल्लिख्य गनुष्टुनष्टंदांसि॥ ऐं ह्रीं क्लीं बीजानि॥ चामुंडाशक्तिः॥ अग्नि
वयिष्टयस्तित्वानि॥ सर्वानिष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः॥ एवं संस्मृत्य क
व्यादीन् ध्यात्वा पूर्वाक्तिर्मर्गतिः॥ सायं स्मृतिं पठेच्चंडीस्तवं स्पष्टपदाक्षरं॥
समाप्नोतु महालक्ष्मीं ध्यात्वा षडंगकं जप्त्वा जपे दष्टशतं मूलं देवता
ये निवेदयेत्॥ आश्विनस्य सिते पक्षे आरुण्या
श्रितिर्यसि सुधीः॥ अष्टम्यंत जपे दष्टं दशांशं होममाचरेत्॥ अंध

कश्चमहादेवोऽङ्गादिमपरायणः। कवचाहुतिमात्रेण महेशेन नि
पातितः॥ ॥ इति कात्यायनी तंत्रोक्तचंडीपूजाविधिः समाप्तः॥ श्री
शके सप्तदशशतैकत्रिंशप्रवत्तमाने विजयवर्मान्मिर्त्तवत्सरे उदय
ने श्रीभक्तोज्येष्ठे मासि सिते पक्षे चतुर्थी गुरुवारि ए निखितं दि
वे कपनामकल्ल देवात्मज शिवदेवेन पुनः॥ ॥ श्रीरक्तुग
व्यावहारिक संवत् १८८५ वर्षे ज्येष्ठ शुक्ल चतुर्थ्यां गुरुवारि ए॥
शुभमस्तु सर्वजगतः॥ ॥ श्रीमंगलमस्तु॥ ॥ श्रीग ॥ १४